

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Επί του Σχεδίου Νόμου «Άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας χώρου παραστάσεων - Άδεια παράστασης»

1.Σκοπός του νέου νόμου

Με την παρούσα νομοθετική πρόταση, η οποία είναι το αποτέλεσμα της συστηματικής συνεργασίας του Υπουργείου Εσωτερικών και του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού με το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, τον Δήμο Αθηναίων, την Πυροσβεστική Υπηρεσία, καθώς και με την Πανελλήνια Ένωση Ελευθέρου Θεάτρου, την Ένωση Μη Κερδοσκοπικών Θιάσων και την Ένωση Χώρων Πολιτισμού Αθήνας, ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την αδειοδότηση χώρων συνάθροισης κοινού, στους οποίους μπορούν να δίνονται θεατρικές ή μουσικές παραστάσεις ή να παρουσιάζονται άλλες παρεμφερείς μορφές τέχνης, ιδίως οπτικοακουστικής.

Μετά από σχετικές καταγγελίες, διαπιστώθηκε από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Δήμου Αθηναίων ότι πολλά θέατρα και πολλοί χώροι συνάθροισης κοινού λειτουργούν στην Αθήνα χωρίς την κατοχή σχετικής άδειας. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι δεν έχει ασκηθεί καμία ελεγκτική αρμοδιότητα, κυρίως σε σχέση με την ασφάλεια των εργαζομένων και του κοινού στους χώρους αυτούς. Γρήγορα έγινε αντιληπτό ότι σε πολλές περιπτώσεις δεν ήταν πρακτικά εφικτή η έκδοση άδειας λειτουργίας, παρά το γεγονός ότι θα ήταν δυνατή η τήρηση επαρκών μέτρων για την ασφάλεια των εργαζομένων και του κοινού, εξαιτίας είτε των ιδιαίτερα δύσκαμπτων και αυστηρών διατάξεων που ίσχυαν για τα θέατρα με

αίτηση οικοδομικής άδειας πριν την 17.2.1989, είτε των διατάξεων για χρήσεις γης που είχαν εκδοθεί για ορισμένες περιοχές του Δήμου Αθηναίων (π.χ. απαγορεύονται χρήσεις που σχετίζονται με τη συνάθροιση κοινού σε περιοχές του Μεταξουργείου, μολονότι η λειτουργία θεατρικών χώρων και άλλων χώρων τέχνης δεν προκαλεί όχληση στους κατοίκους των συγκεκριμένων περιοχών, δεν αλλοιώνει τον αρχιτεκτονικό και αισθητικό χαρακτήρα τους, αλλά αντιθέτως συμβάλλει στην αναβάθμιση των περιοχών αυτών, γεγονός που αποτελεί προφανή και επιθυμητό στόχο).

Επισημάνθηκε, παράλληλα, η σύγχυση που επικρατεί αναφορικά με την αναγκαιότητα ή μη έκδοσης πολλαπλών αδειών σε περίπτωση παράλληλης χρήσης ενός θεάτρου από περισσότερους θιάσους.

Διαπιστώθηκε επίσης η ολοένα αυξανόμενη λειτουργία πολυχώρων, δηλαδή χώρων στους οποίους μπορούν παράλληλα να διενεργούνται διάφορες παραστάσεις αλλά και άλλα οπτικοακουστικά δρώμενα και μορφές τέχνης.

Τέλος, πολλές από τις παραστάσεις διενεργούνται σε μικρούς χώρους και για περιορισμένο αριθμό θεατών. Ωστόσο, με το μέχρι σήμερα ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, σε πολλές περιπτώσεις οι χώροι αυτοί έπρεπε να έχουν προδιαγραφές ασφαλείας που αντιστοιχούσαν σε πολύ μεγαλύτερους χώρους με πολύ περισσότερους θεατές και μάλιστα χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα αποκλίσεων από τις πολύ αυστηρές σχετικές ρυθμίσεις.

Από τα προεκτεθέντα προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα ότι το ισχύον νομικό πλαίσιο, το οποίο θεσμοθετήθηκε το 1937 (Α.Ν. 445 & 446) καθώς και ο «Κανονισμός Λειτουργίας Θεάτρων – Κινηματογράφων»

(Β.Δ. της 15/17 Μαΐου 1956), δεν ανταποκρίνεται στα δεδομένα που έχουν διαμορφωθεί σήμερα.

Στόχος της συγκεκριμένης νομοθετικής πρότασης είναι αφενός η απλοποίηση και η ευελιξία των διαδικασιών αδειοδότησης όχι μόνο των θεάτρων αλλά του συνόλου των χώρων στους οποίους συναθροίζεται το κοινό και αφετέρου η εγγύηση ενός υψηλού επιπέδου ασφάλειας για τους θεατές και τους εργαζόμενους. Παράλληλα, οι διατάξεις της παρούσας νομοθετικής πρότασης ενισχύουν τις σύγχρονες μορφές καλλιτεχνικής έκφρασης, που συνδυάζουν ποικίλες τέχνες με πρωτότυπους τρόπους, αλλά και σε πρωτότυπους χώρους. Συγχρόνως, όμως, προβλέπει και αποτελεσματικές κυρώσεις για εκείνους οι οποίοι, παραβλέποντας την ασφάλεια κοινού και εργαζομένων, θα πραγματοποιούν παραστάσεις χωρίς την προβλεπόμενη πλέον άδεια.

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου δεν προκαλείται δαπάνη στο δημόσιο.

1. Επί των άρθρων του σχεδίου του νόμου

Στο **άρθρο 1** ορίζονται ο σκοπός και το πεδίο εφαρμογής του νέου νομοθετικού πλαισίου.

Στην **παράγραφο 1** διασαφηνίζεται ότι στο πεδίο εφαρμογής του συγκεκριμένου νομοσχεδίου υπάγονται οι χώροι συνάθροισης κοινού στους οποίους δίνονται θεατρικές, χορευτικές ή μουσικές παραστάσεις ή παρουσιάζονται άλλα, παρεμφερούς μορφής, οπτικοακουστικά δρώμενα.

Προκειμένου να αποφευχθούν οποιεσδήποτε ερμηνευτικές συγχύσεις διασαφηνίζεται ότι στις διατάξεις του νομοσχεδίου δεν συμπεριλαμβάνονται τα κέντρα διασκέδασης. Επίσης, οι διατάξεις του νέου νομοθετικού πλαισίου δεν εφαρμόζονται σε παραστάσεις που διενεργούνται σε υπαίθριους μη περιφραγμένους χώρους (π.χ. πλατείες, δρόμους, μη περιφραγμένα χωράφια, αιγιαλό κλπ.)

Στην **παράγραφο 2** διευκρινίζεται ότι ο σκοπός των διατάξεων του συγκεκριμένου νομοσχεδίου είναι η ασφάλεια των εργαζομένων και του κοινού, η αποτροπή της όχλησης των κατοίκων και των επιχειρήσεων σε περιοχές στις οποίες λειτουργούν θέατρα καθώς και η απλοποίηση των διαδικασιών και η μείωση του διοικητικού και επιχειρηματικού κόστους.

Στο **άρθρο 2** περιέχονται οι ορισμοί των όρων που απαντώνται στο προτεινόμενο νομοθέτημα. Ειδικότερα, δίνονται οι ορισμοί για τους παρακάτω όρους:

- άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας χώρου παραστάσεων,
- άδεια παράστασης,
- μέγιστος πληθυσμός χώρου ή παράστασης και
- πολυχώρος.

Στο **άρθρο 3 παρ. 1** ορίζεται ότι παράσταση επιτρέπεται να γίνει μόνο σε θέατρο ή χώρο, ο οποίος έχει αδειοδοτηθεί γι' αυτό το σκοπό και μέσα στο πλαίσιο πάντα που ορίζει η άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας του (π.χ. ως προς τον επιτρεπόμενο μέγιστο πληθυσμό). Στην ίδια παράγραφο προβλέπεται ότι κατ' εξαίρεση παράσταση μπορεί να δοθεί και σε μη αδειοδοτημένο χώρο εφόσον έχει χορηγηθεί ad hoc άδεια για τη

συγκεκριμένη παράσταση (βλ. άρθρο 4 παρ. 4 και 5 του προτεινόμενου νομοσχεδίου).

Η **παρ. 2** του ίδιου άρθρου, λαμβάνοντας υπ' όψιν τον ανερχόμενο ρόλο των πολυχώρων στη σύγχρονη πολιτιστική ζωή, αλλά και την ανάγκη εγγύησης της ασφάλειας του κοινού και των εργαζομένων, ορίζει ότι σε περίπτωση πολυχώρου, η άδεια εκδίδεται για κάθε επιμέρους χώρο χωριστά.

Η **παρ. 3** καινοτομεί, προβλέποντας ότι δεν απαιτείται άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας ή άδεια παράστασης για παραστάσεις που δίνονται σε αδειοδοτημένους χώρους συνάθροισης κοινού με μέγιστο πληθυσμό μικρότερο των 50 ατόμων. Κρίνεται ότι στις περιπτώσεις αδειοδοτημένων χώρων συνάθροισης κοινού (π.χ. εστιατόρια, ζαχαροπλαστεία, καφεενεία, συνεδριακά κέντρα, αίθουσες διαλέξεων, μουσεία, χώροι εκθέσεων κλπ) έχει ήδη ελεγχθεί/βεβαιωθεί ότι πληρούνται οι όροι και προϋποθέσεις της πολεοδομικής νομοθεσίας, της πυρασφάλειας, εξαρισμού κλπ και, κατά συνέπεια, διασφαλίζεται επαρκώς η προστασία του κοινού και των εργαζομένων. Παράλληλα, η συγκεκριμένη διάταξη διευκολύνει όχι μόνο την ανάπτυξη νέων μορφών επιχειρηματικότητας, αλλά και την προώθηση νέων καλλιτεχνών οι οποίοι μπορεί να μην διαθέτουν τα χρήματα που απαιτούνται για την αδειοδότηση χώρου/εγκατάστασης ή παράστασης.

Το **άρθρο 4** παρέχει το γενικό πλαίσιο αδειοδότησης που εφαρμόζεται στις θεατρικές και άλλες οπτικοακουστικές παραστάσεις.

Η **παρ. 1** καθορίζει τη διαδικασία αδειοδότησης των θεάτρων και

απαριθμεί τα δικαιολογητικά που πρέπει να υποβάλλονται στην αρμόδια υπηρεσία του οικείου δήμου από τον ιδιοκτήτη ή το πρόσωπο στο όνομα του οποίου θα εκδοθεί η άδεια (π.χ. αντίγραφο οικοδομικής άδειας, βεβαίωση στατικής επάρκειας, πιστοποιητικό πυροπροστασίας, παράβολο κλπ).

Η **παρ. 2** προβλέπει ότι τροποποίηση των οριζόμενων στην παρ. 1 δικαιολογητικών μπορεί να γίνει με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Με την **παρ. 3** προβλέπεται ότι εφόσον ένας χώρος διαθέτει άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας, νομίμως μπορεί να χρησιμοποιηθεί ο ίδιος χώρος από διαφορετικούς θιασάρχες/θιάσους, χωρίς να απαιτείται τροποποίηση της αρχικής άδειας κάθε φορά που φιλοξενούνται σε αυτόν διαφορετικοί θίασοι/παραστάσεις. Με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται η συστέγαση και συχνή εναλλαγή θιάσων στο ίδιο θέατρο και επιλύεται ένα χρόνιο πρόβλημα του θεατρικού κόσμου (π.χ. μετά τον έλεγχο που πραγματοποίησε ο Δήμος Αθηναίων το τελευταίο εξάμηνο, ένας μεγάλος αριθμός θεάτρων επρόκειτο να σφραγιστεί για τυπικούς λόγους. Κάποιοι χώροι πληρούσαν τους όρους ασφάλειας του κοινού και των εργαζομένων, αλλά δε διέθεταν άδεια στο όνομα όλων όσων το εκμεταλλεύονταν). Έτσι η συγκεκριμένη ρύθμιση μειώνει το διοικητικό κόστος και ενισχύει την επιχειρηματικότητα και την καλλιτεχνική έκφραση.

Με την **παρ. 4** ορίζονται η διαδικασία και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την έκδοση της άδειας παράστασης σε μη αδειοδοτημένους θεατρικούς χώρους. Η συγκεκριμένη ρύθμιση

ανταποκρίνεται σε σύγχρονες μορφές καλλιτεχνικής έκφρασης, οι οποίες αποδομώντας την παγιωμένη/κλασική θεατρική εμπειρία και πράξη, πειραματίζονται όχι μόνο με νέες θεατρικές μεθόδους και τεχνικές, αλλά και με πρωτότυπους χώρους (π.χ. in situ παράσταση σε ένα βιομηχανικό κτίριο). Για παραστάσεις με μέγιστο πληθυσμό πενήντα (50) ατόμων, υποβάλλεται υπεύθυνη δήλωση του υπεύθυνου της παράστασης, σχετικά με τη λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων ασφάλειας του κοινού και των εργαζομένων, ενώ για παραστάσεις με μέγιστο πληθυσμό μεγαλύτερο των πενήντα (50) ατόμων, απαιτείται υπεύθυνη δήλωση αρμόδιου μηχανικού σχετικά με τη λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων ασφάλειας. Σε κάθε περίπτωση, η άδεια παράστασης προσδιορίζει το ακριβές χρονικό διάστημα μέσα στο οποίο μπορεί να διενεργηθεί η αδειοδοτούμενη παράσταση.

Με την **παρ. 5** εξουσιοδοτούνται τα δημοτικά συμβούλια να καθορίσουν με κανονιστική απόφασή τους τον ανώτατο ετήσιο αριθμό παραστάσεων οι οποίες μπορούν να δοθούν σε ένα χώρο, που βρίσκεται στα όρια του δήμου τους, με άδεια παράστασης. Διευκρινίζεται πάντως ότι ο αριθμός αυτός δεν μπορεί να υπερβαίνει τις σαράντα (40) παραστάσεις ετησίως και ότι δε θα πρέπει να παραβλάπτονται ουσιωδώς οι υφιστάμενες χρήσεις γης της κάθε περιοχής.

Το **άρθρο 5** εισάγει πολύ περιορισμένες παρεκκλίσεις από τους γενικούς όρους παθητικής πυροπροστασίας για τα κτίρια με ημερομηνία αίτησης έκδοσης οικοδομικής άδειας πριν την 17.2.1989, όπου ήδη λειτουργούν θέατρα κατά την έναρξη ισχύος του προτεινόμενου νομοσχεδίου.

Σύμφωνα με την **παρ. 1α** σε κτίρια με ημερομηνία αίτησης έκδοσης

οικοδομικής άδειας πριν τις 17-2-1989 στα οποία ήδη έχουν λειτουργήσει θέατρα πριν από την ισχύ του προτεινόμενου νομοσχεδίου, η Πυροσβεστική Αρχή μπορεί να εγκρίνει παρεκκλίσεις εφόσον δεν θίγεται ο βασικός σκοπός της πυροπροστασίας και αιτιολογείται από τεχνική έκθεση και μελέτη πυροπροστασίας του αρμοδίου μηχανικού ή αδυναμία πλήρους εφαρμογής των διατάξεων του ΒΔ 15-17/5/1956 ή των αντίστοιχων διατάξεων του άρθρου 10 του ΠΔ 71/88. Για την έγκριση των αποκλίσεων σε κάθε περίπτωση απαιτείται η αύξηση των κατά την κείμενη νομοθεσία προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων και μέσω πυροπροστασίας. Η Πυροσβεστική Αρχή εγκρίνει τις σχετικές αποκλίσεις, ύστερα από απόφαση τριμελούς Επιτροπής αποτελούμενης από βαθμοφόρους παραγωγικής Σχολής του Πυροσβεστικού Σώματος, στην οποία συμμετέχει ένας (1) τουλάχιστον Αξιωματικός.

Η **παρ. 1β**, αποσκοπώντας στη διευκόλυνση της όσο το δυνατόν μεγαλύτερης συμμόρφωσης των θεάτρων που λειτουργούν σε κτίρια με ημερομηνία αίτησης έκδοσης οικοδομικής άδειας πριν την 17.2.1989 με τους γενικούς όρους παθητικής πυροπροστασίας (προκειμένου να εξασφαλιστεί αντίστοιχα και η μεγιστοποίηση της ασφάλειας του κοινού και των εργαζομένων), επιτρέπει την κατά παρέκκλιση των διατάξεων του Κτιριοδομικού Κανονισμού (Υπουργική Απόφαση 3046/304/30.01./3.2.1989) και του Ν.4067/2012 εκτέλεση των οικοδομικών εργασιών καθώς και την χορήγηση των εγκρίσεων ή αδειών που τυχόν απαιτηθούν για την δημιουργία των απαιτούμενων εξόδων διαφυγής, πέραν των υπαρχουσών, εκτός του νομίμου περιγράμματος του κτιρίου στον ακάλυπτο χώρο καθώς και σε όμορα ακίνητα υπό την προϋπόθεση συναίνεσης των ιδιοκτητών των ακαλύπτων χώρων και των ομώνων ακινήτων.

Με την **παρ. 1γ** προβλέπεται η διαδικασία υποβολής ένστασης κατά της

απόφασης της Πυροσβεστικής Αρχής της παρ. 1 α του ίδιου άρθρου καθώς και η διαδικασία εξέτασης της συγκεκριμένης ένστασης από Δευτεροβάθμια Επιτροπή, η οποία συγκροτείται με απόφαση του οικείου Αντιπεριφερειάρχη, ύστερα από πρόταση της αρμόδιας Πυροσβεστικής Αρχής και αποτελείται από το Διοικητή αυτής ως Πρόεδρο και δύο (2) Διπλωματούχους Μηχανικούς που έχουν την ιδιότητα του Δημοσίου Υπαλλήλου. Σε περίπτωση αδυναμίας συγκρότησης Δευτεροβάθμιας Επιτροπής σύμφωνα με τα παραπάνω, προβλέπεται ότι ο κατά τόπο αρμόδιος Διοικητής διαβιβάζει την υποβληθείσα ένσταση με τον σχετικό φάκελο στην έχουσα αυτή τη δυνατότητα πλησιέστερη Υπηρεσία του Πυροσβεστικού Σώματος.

Με την **παρ. 2α** διευκρινίζεται ότι σε θέατρα που πρόκειται να λειτουργήσουν μετά την έναρξη ισχύος του προτεινόμενου νομοσχεδίου σε κτίρια με ημερομηνία αίτησης έκδοσης οικοδομικής άδειας πριν τις 17-2-1989 επιβάλλεται η σύνταξη μελέτης πυροπροστασίας σύμφωνα με το άρθρο 10 του πδ 71/1988, όπως κάθε φορά ισχύει, η οποία υποβάλλεται για έγκριση στην οικεία Πυροσβεστική Υπηρεσία.

Με την **παρ. 2β** προβλέπεται για τα κτίρια της παρ. 2α η κατά παρέκκλιση των διατάξεων του Κτιριοδομικού Κανονισμού (Υπουργική Απόφαση 3046/304/30.01./3.2.1989) και του Ν.4067/2012 εκτέλεση των οικοδομικών εργασιών καθώς και η χορήγηση των εγκρίσεων ή αδειών που τυχόν απαιτηθούν για την δημιουργία των απαιτούμενων εξόδων διαφυγής, πέραν των υπαρχουσών, εκτός του νομίμου περιγράμματος του κτιρίου στον ακάλυπτο χώρο καθώς και σε όμορα ακίνητα υπό την προϋπόθεση συναίνεσης των ιδιοκτητών των ακαλύπτων χώρων και των ομόρων ακινήτων.

Η **παρ. 3** ορίζει ότι για θέατρα που στεγάζονται σε κτίρια με ημερομηνία αίτησης έκδοσης οικοδομικής άδειας μετά τις 17-2-1989, ισχύουν και

εφαρμόζονται οι διατάξεις του πδ 71/1988, όπως κάθε φορά ισχύει.

Στο **άρθρο 6** προβλέπονται κυρώσεις, για εκείνους που, παραβλέποντας την ασφάλεια κοινού και εργαζομένων, πραγματοποιούν παραστάσεις χωρίς τις προβλεπόμενες από το προτεινόμενο νομοσχέδιο άδειες. Οι κυρώσεις που προβλέπονται είναι:

α) σφράγιση των θεάτρων που λειτουργούν χωρίς άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας, από την αδειοδοτούσα αρχή,

β) απαγόρευση χορήγησης άδειας παράστασης για δύο (2) έτη, σε ιδιοκτήτες (σε περίπτωση ιδιοχρησίας) ή σε μισθωτές ακινήτων, οι οποίοι διενεργούν παραστάσεις χωρίς την προβλεπόμενη άδεια παράστασης, ενώ σε περίπτωση υποτροπής επιβάλλεται με απόφαση του οικείου δημάρχου πρόστιμο τριακοσίων (300) ευρώ, ανά παράβαση.

Στο **άρθρο 7** περιλαμβάνονται μεταβατικές διατάξεις.

Στην **παρ. 1** ορίζεται ότι οι ιδιοκτήτες ή μισθωτές χώρων, όπου δίδονται θεατρικές και άλλες οπτικοακουστικές παραστάσεις χωρίς άδεια οφείλουν μέσα σε 2 μήνες από την έναρξη ισχύος του προτεινόμενου νομοσχεδίου να λάβουν προσωρινό ή οριστικό πιστοποιητικό (ενεργητικής) πυροπροστασίας από την Πυροσβεστική Υπηρεσία και να υποβάλουν αίτηση για άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας χώρου.

Με την **παρ. 2** επιτρέπεται, η κατά παρέκκλιση των διατάξεων για τις χρήσεις γης, χορήγηση άδειας εγκατάστασης και λειτουργίας καθώς και η έκδοση άδειας νομιμοποίησης της αλλαγής χρήσης, σε θέατρα που ήδη λειτουργούν (ή έχουν αποδεδειγμένα λειτουργήσει κατά τα τελευταία δύο (2) έτη) κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νομοσχεδίου. Η λειτουργία των θεάτρων αυτών αποδεικνύεται με κάθε πρόσφορο μέσο και, ιδίως, με αναγγελίες παραστάσεων στον τύπο, συμβάσεις με καλλιτέχνες, θεωρημένα εισιτήρια κ.λπ.

Η συγκεκριμένη διάταξη εφαρμόζεται μόνο στο Δήμο Αθηναίων και ισχύει μόνο για θέατρα των οποίων ο μέγιστος πληθυσμός δεν ξεπερνά τα 150 άτομα. Στην περίπτωση αυτή είναι δυνατή η υπαγωγή στις διατάξεις του Ν. 4178/13, εφόσον υπάρχουν αυθαίρετες κατασκευές ή αυθαίρετες αλλαγές χρήσης κατά παρέκκλιση του άρθρου 8 του Ν. 4178/13 ως προς τη χρήση και μόνο. Ο σκοπός της συγκεκριμένης διάταξης είναι να διευκολύνει την αδειοδότηση και, κατά συνέπεια, τη νομιμοποίηση ήδη λειτουργούντων θεάτρων σε περιοχές (όπως π.χ. το μεγαλύτερο τμήμα του Μεταξουργείου) όπου τα ειδικά προεδρικά διατάγματα χρήσης γης, μην έχοντας συντονιστεί με τις σύγχρονες συνθήκες ζωής, απαγορεύουν την εγκατάσταση θεάτρων, όταν κατά γενική ομολογία, η λειτουργία θεάτρων μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη και στη γενικότερη αναβάθμιση των περιοχών αυτών.

Η **παρ. 3** ορίζει τη διαδικασία μέσω της οποίας θα επανεξεταστεί και θα κωδικοποιηθεί συνολικά η νομοθεσία για τους χώρους θεάτρου, κινηματογράφου και λοιπών οπτικοακουστικών τεχνών, υποδεικνύοντας με αυτό τον τρόπο τον προσωρινό και μεταβατικό χαρακτήρα του προτεινόμενου νομοθετικού πλαισίου.

Στο **άρθρο 8** ορίζεται ότι καταργείται κάθε άλλη διάταξη, γενική ή ειδική, που είναι αντίθετη με τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου, ενώ **στο άρθρο 9** προβλέπεται η έναρξη ισχύος του νόμου από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Αθήνα, 20 Νοεμβρίου 2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Γιάννης Μιχελάκης

Πάνος Παναγιωτόπουλος

**Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ**

**ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ**

Σταύρος Καλαφάτης

Νικόλαος-Γεώργιος Δένδιας